

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๕๐๒/๒๒๒๖

สค.

ส่ง : กสค. ✓

รับที่ : ร13046/64

29 พ.ย. 2564 เวลา 9.48 น.

สำนักงาน ป.ย.ป.

อาคารสำนักงาน ก.พ. (เดิม) ชั้น ๔

ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต

กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะด้านกฎหมายในการพัฒนาตลาดคาร์บอนในประเทศไทย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ย.ป. ที่ นร ๑๕๐๒/๑๘๙๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔

๒. บันทึกสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคี
ปรองดอง เรื่อง ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะด้านกฎหมายในการพัฒนาตลาดคาร์บอนใน
ประเทศไทย

ด้วยสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคี
ปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) ขอเสนอผลการศึกษาและข้อเสนอแนะด้านกฎหมายในการพัฒนาตลาดคาร์บอน
ในประเทศไทย เพื่อคณะกรรมการทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ
ด้วยแล้ว (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ คณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว
(Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔
มอบรองนายกรัฐมนตรี (นายสุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์) ร่วมกับนางพงษ์สวาท ภายอรุณสุทธิ กรรมการ
ในฐานะรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้อำนวยการสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ
คาร์บอนเครดิตโดยให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศและสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ

๑.๒ รองนายกรัฐมนตรี (นายสุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเชาว์) ได้จัดให้มีการประชุมเมื่อวันที่
๓ กันยายน ๒๕๖๔ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อพิจารณาหารือแนวทางการพัฒนา
ตลาดคาร์บอนในประเทศไทย โดยที่ประชุมได้มีความเห็นในเบื้องต้นว่าสมควรพัฒนาระบบการสร้างการรับรู้
และแรงจูงใจให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนโครงการต่าง ๆ เช่น การพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ และการมีส่วนร่วม
ของประชาชน โดยให้ดำเนินการควบคู่กับการพัฒนาตลาดคาร์บอนภาคสมัครใจเพื่อส่งเสริมให้อุตสาหกรรม
มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน

๒. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

การศึกษาและข้อเสนอด้านกฎหมายในการพัฒนาตลาดคาร์บอนในประเทศไทยเป็นการดำเนินการตามมติคณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการคาร์บอนเครดิตโดยให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศและสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ อันเป็นการเสนอเรื่องนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งเป็นวาระแห่งชาติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ เห็นชอบต่อ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทยตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ เพื่อเสนอต่อสำนักเลขาธิการกรอบอนุสัญญาฯ ในช่วงการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ (COP26) ดังนั้น จึงสมควรเสนอผลการศึกษาและข้อเสนอด้านกฎหมายในการพัฒนาตลาดคาร์บอนในประเทศไทยให้คณะรัฐมนตรีทราบเพื่อมอบหมายหน่วยงานที่รับผิดชอบรับไปประกอบการพิจารณาดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ย.ป. ได้เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีจึงเป็นไปตามมาตรา ๔ (๑๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

โดยที่นายกรัฐมนตรีได้ประกาศเจตนารมณ์ต่อที่ประชุมระดับผู้นำ COP26 ว่าไทยพร้อมยกระดับการแก้ไขปัญหาภูมิอากาศอย่างเต็มที่ด้วยทุกวิถีทาง เพื่อบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ได้ในปี พ.ศ. ๒๖๐๘ และด้วยการสนับสนุนจากความร่วมมือระหว่างประเทศ และกลไกภายใต้กรอบอนุสัญญาฯ ไทยจะยกระดับ NDC ขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ ได้ ซึ่งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ได้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ ดังนั้น การดำเนินการในเรื่องนี้จึงมีกรอบระยะเวลาตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ และเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่สมควรดำเนินการอย่างเร่งด่วน

๔. สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

สำนักงาน ป.ย.ป. ได้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ แล้ว โดยได้ศึกษาพันธกรณีและกรอบความร่วมมือสำคัญตามกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในอดีตและปัจจุบัน หลักแนวคิดในการใช้กลไกทางตลาดมาสนับสนุนการบริหารจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กรณีศึกษาระบบการซื้อขายสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของสหภาพยุโรปซึ่งเป็นระบบแรกในระดับภูมิภาคและระบบใหญ่สุดที่ใช้บังคับในปัจจุบัน แนวทางการดำเนินงานของประเทศไทยที่ผ่านมา และข้อเสนอด้านกฎหมายในการพัฒนาตลาดคาร์บอนในประเทศไทยให้มี

ประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นไปตามเป้าหมายที่ประเทศไทยผูกพันไว้ตามพันธกรณีระหว่างประเทศ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๔.๑ ข้อผูกพันตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

การจัดทำกรอบความร่วมมือในระยะแรกในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ (ค.ศ. ๑๙๙๒) ได้แก่ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change - UNFCCC) ได้วางเป้าหมายการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ในภาพรวม โดยกำหนดให้ประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำร่องในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และส่งเสริมให้มีการสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนา และในเวลาต่อมา เมื่อมีข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ชัดเจนขึ้น จึงได้มีการจัดทำพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ภายใต้กรอบ UNFCCC ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ (ค.ศ. ๑๙๙๗) กำหนดกลไกการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยมีเป้าหมายอันเป็นข้อผูกพันตามกฎหมายอย่างเป็นรูปธรรม สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยกำหนดเป็นช่วงพันธกรณีแรก (๒๕๕๑ – ๒๕๕๕) (First Commitment Period 2008 – 2012) ซึ่งขยายออกเป็นช่วงพันธกรณีที่สอง (๒๕๕๖ – ๒๕๖๓) (Second Commitment Period 2013 – 2020) โดยการแก้ไขเพิ่มเติมโดฮา (Doha Amendment) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จนกระทั่งล่าสุด ได้มีการจัดทำความตกลงปารีส (Paris Agreement) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นความตกลงภายใต้กรอบ UNFCCC ที่มีผลใช้บังคับแทนที่กลไกพิธีสารเกียวโต และเป็นการปรับเปลี่ยนแนวทางในการกำหนดพันธกรณี จากเดิมที่กำหนดเป้าหมายปริมาณที่ต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเฉพาะสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว มาเป็นการกำหนดเป้าหมายร่วมกันของภาคีทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศกำลังพัฒนา ให้มีส่วนร่วมในการบรรเทาภาวะเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้แต่ละประเทศมีความคล่องตัวและยืดหยุ่นในการกำหนดนโยบายและมาตรการ ซึ่งจะต้องรายงานให้รัฐภาคีอื่นทราบในรอบ ๕ ปี

ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่สำคัญ ๆ มาโดยตลอด ได้แก่ UNFCCC (พ.ศ. ๒๕๓๗) พิธีสารเกียวโต (พ.ศ. ๒๕๔๕) การแก้ไขเพิ่มเติมโดฮา (พ.ศ. ๒๕๕๕) และความตกลงปารีส (พ.ศ. ๒๕๕๙) แต่โดยที่ประเทศไทยไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วในภาคผนวก ๑ ของ UNFCCC (อันเป็นผลให้ไม่เป็นประเทศที่มีข้อผูกพันในภาคผนวกบีตามพิธีสารเกียวโต) ในการดำเนินการ ภายใต้กลไกของพิธีสารเกียวโตจึงไม่มีเป้าหมายที่เป็นข้อผูกพันทางกฎหมาย จนกระทั่งได้มีการบังคับใช้ ความตกลงปารีส ซึ่งกำหนดให้ทุกประเทศต้องเสนอแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ (NDC) ประเทศไทยจึงได้แถลงว่า จะดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกร้อยละ ๒๐ จากกรณีปกติ (projected business as usual) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ แต่อาจลดมากขึ้นถึงร้อยละ ๒๕ หากสามารถเข้าถึง กลไกการสนับสนุนทางการเงินและการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเงิน และการเสริมสร้างศักยภาพที่เพิ่มขึ้น และเพียงพอ

๔.๒ การใช้กลไกทางตลาดในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ปัจจุบันได้มีการพัฒนาตลาดซื้อขายสิทธิปล่อยก๊าซเรือนกระจกในหลายประเทศ และมีตลาดในระดับภูมิภาคแห่งแรกของโลกเกิดขึ้นในสหภาพยุโรปในปี ค.ศ. ๒๐๐๕ (พ.ศ. ๒๕๔๘) ซึ่งเป็นตลาด ใหญ่สุดที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

ตลาดซื้อขายสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสหภาพยุโรป (EU ETS) มีหลักการสำคัญในการจัดตั้งตลาดภายใต้ระบบจำกัดและซื้อขาย (cap and trade system) กล่าวคือ มีการจำกัดสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยผู้ประกอบการที่อยู่ในขอบเขตการบังคับใช้ระบบนี้ (cap) และมีตลาดเป็นสื่อกลางในการซื้อขายสิทธิดังกล่าว (trade) ในแต่ละปีผู้ประกอบการจะได้รับการจัดสรรหรือต้องเข้าร่วมประมูลเพื่อรับสิทธิตามปริมาณที่ต้องการ และเมื่อสิ้นสุดปี ผู้ประกอบการจะต้องนำสิทธิที่มีอยู่มาเวนคืนในปริมาณเท่ากับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้นจริง หากมีสิทธิไม่เพียงพอจะต้องชำระค่าปรับที่สูงมากให้แก่รัฐเป็นการลงโทษ แต่ในทางกลับกัน หากมีสิทธิเหลืออยู่ก็สามารถเก็บสะสมไว้ใช้ในอนาคตหรือจะขายต่อให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่นผ่าน EU ETS ได้

การใช้ระบบการซื้อขายสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแบบ cap and trade มีข้อดีหลายประการ อาทิ

- (๑) รัฐมีความสามารถในการควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมได้ค่อนข้างแม่นยำ
- (๒) การกระตุ้นให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (cost effectiveness)
- (๓) การพัฒนามาตรฐานการรายงานและตรวจสอบ
- (๔) การเตรียมความพร้อมในการเชื่อมโยงกับระบบการซื้อขายอื่น ๆ เมื่ออุตสาหกรรมไทยมีความพร้อมและศักยภาพเพียงพอในการแข่งขันในตลาดโลก

๔.๓ การดำเนินงานที่ผ่านมาของประเทศไทย

แนวทางการพัฒนาตลาดคาร์บอนในประเทศไทยปัจจุบันเป็นรูปแบบของ “ความสมัครใจ” (voluntary basis) ของผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งแตกต่างจากระบบการซื้อขายสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอื่น ๆ ที่มีความเข้มแข็งและประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมมาแล้วดังเช่นของสหภาพยุโรป (EU ETS) ที่เป็นระบบบังคับ (cap and trade) ครอบคลุมผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมที่มีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง และเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ตามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม การนำระบบตลาดคาร์บอนแบบบังคับมาใช้ในประเทศไทยจะต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้ประกอบอุตสาหกรรมทั้งในด้านเทคโนโลยีลดคาร์บอน ความสามารถในการปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการผลิตในแต่ละภาคอุตสาหกรรม และความสามารถในการสร้างแหล่งดูดซับคาร์บอนเพื่อมาชดเชยการปล่อยคาร์บอนสู่ชั้นบรรยากาศ อีกทั้งการใช้มาตรการบังคับที่เคร่งครัดในทันทีจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ ในขณะที่ผู้ประกอบการส่งออกย่อมอยู่ภายใต้บังคับทางอ้อมจากมาตรการทางการค้าของต่างประเทศที่นำต้นทุนทางคาร์บอนมาเป็นเงื่อนไขในการกำหนดภาษีหรืออุปสรรคทางการค้าอย่างอื่นอีกด้วย ดังนั้น ในระยะแรกสมควรสร้างสภาพแวดล้อม (ecosystem) อันเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบการได้ดำเนินการปรับตัว โดยมีระบบการส่งเสริมของภาครัฐที่เหมาะสม รวมทั้งการพัฒนามาตรฐานการตรวจวัดและการรับรองโครงการลดคาร์บอนให้ถึงระดับสากล เพื่อให้สามารถลดการปล่อยคาร์บอนของประเทศในภาพรวมได้ตามเป้าหมาย

ข้อผูกพันตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ในขณะเดียวกัน ให้มีการนำร่องตลาดคาร์บอนภาคสมัครใจโดยดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไป (Phase) เช่น เริ่มจากอุตสาหกรรมบางกลุ่มที่เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานสูง (energy intensive) และมีความพร้อมด้านเทคโนโลยี และสร้างมูลค่าให้แก่คาร์บอนเครดิตผ่านระบบแรงจูงใจภาครัฐ เช่น การลดหย่อนภาษีหรือการให้การส่งเสริมรูปแบบอื่น ๆ เป็นต้น

๔.๔ ข้อเสนอแนะกฎหมายในการพัฒนาตลาดคาร์บอน

การดำเนินการสร้างสภาพแวดล้อมจูงใจให้อุตสาหกรรมลดการปล่อยคาร์บอนและการเพิ่มแหล่งดูดซับคาร์บอนอาจใช้มาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางบริหารประกอบกัน สำหรับมาตรการทางกฎหมาย อาจตรากฎหมายเพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีลดคาร์บอน หรือการใช้จ่ายเพื่อเข้าร่วมโครงการของรัฐในการพัฒนาแหล่งดูดซับคาร์บอน ส่วนมาตรการทางบริหาร อาจสร้างการรับรู้ให้ภาคเอกชนได้ทราบถึงข้อผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศในการลดคาร์บอน หากไม่ร่วมกันสนับสนุนนโยบายของรัฐในเรื่องนี้อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากต่างประเทศมีแนวโน้มตรวจสอบและกำกับการผลิตสินค้าและการให้บริการที่เข้มข้นขึ้น และอาจนำต้นทุนด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมากำหนดเป็นเงื่อนไขการซื้อสินค้าหรือบริการจากประเทศไทยได้

สำหรับการพัฒนาตลาดคาร์บอนในประเทศไทยนั้น สมควรตรากฎหมายขึ้นมาใหม่ เพื่อเป็นการวางโครงสร้างพื้นฐานและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาให้เป็นตลาดสากลต่อไปในอนาคต โดยสมควรมีกรอบหลักการในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐ สมควรจัดตั้งหน่วยงานใหม่หรือเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจให้แก่หน่วยงานเดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อดำเนินการภารกิจด้านนโยบาย ด้านทะเบียน และด้านการบริหารจัดการแพลตฟอร์ม

(๒) หลักเกณฑ์การจัดสรรสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในกรณีที่จะนำระบบตลาดภาคบังคับมาใช้บังคับ ให้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในแต่ละปีภายใต้กรอบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวม (cap) โดยการจัดสรรอาจกระทำได้ทั้งแบบไม่คิดค่าใช้จ่ายหรือการประมูล

(๓) หน้าที่ของผู้ประกอบการในการตรวจวัดและการรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(๔) การเวนคืนสิทธิหรือการสะสมสิทธิข้ามปี ในกรณีที่ใช้ระบบบังคับกับกลุ่มอุตสาหกรรมใด กำหนดให้ผู้ประกอบการเวนคืนสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามปริมาณก๊าซที่ปล่อยจริงในแต่ละปี และในกรณีที่มีสิทธิคงเหลืออาจกำหนดให้สามารถนำไปสะสมข้ามปีได้

(๕) การจัดทำบัญชีสำรองเพื่อรักษาเสถียรภาพของตลาด

(๖) ทุนหมุนเวียน จัดตั้งทุนหมุนเวียนขึ้นใหม่หรือแก้ไขเพิ่มเติมทุนหมุนเวียนเดิมที่มีอยู่แล้ว เช่น กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ให้สามารถนำเงินรายได้จากการประมูลสิทธิหรือการเรียกเก็บค่าปรับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเกินสิทธิไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของประเทศไทย ในการบรรลุเป้าหมายการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงหรือการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด

(๗) มาตรการทางภาษี

(๘) โทษปรับ ในกรณีที่ใช้ระบบตลาดบังคับ สมควรกำหนดโทษปรับเป็นเงิน โดยค่าปรับควรมีจำนวนสูงกว่าราคาคาร์บอนในตลาดเพื่อให้มีผลป้องกันการปล่อยก๊าซเกินสิทธิได้อย่างแท้จริง

ทั้งนี้ อาจมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) และสำนักงาน ป.ย.ป. รับข้อเสนอดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๔.๕ นายกรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบผลการศึกษาและข้อเสนอด้านกฎหมายตามที่สำนักงาน ป.ย.ป. เสนอแล้ว รวมทั้งได้มีคำสั่งให้นำเสนอเรื่องนี้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเห็นชอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย (Thailand's Long-Term Low Greenhouse Gas Emission Development Strategy)

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

สำนักงาน ป.ย.ป. ขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบผลการศึกษาและข้อเสนอด้านกฎหมายในการพัฒนาตลาดคาร์บอนในประเทศไทย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พงษ์สวาท

(นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์)

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา รักษาการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ

และการสร้างความสามัคคีปรองดอง

กอง ๒

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๗๐๐ - ๑๓ ต่อ ๒๐๐๑ - ๔, ๐๖ ๕๕๐๕ ๒๖๘๓ (ยอดฉัตรฯ)

๐๘ ๓๘๙๑ ๑๔๕๗ (อินท์ชนกฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๗๑๔

E-mail: sto_thailand@sto.go.th